

Een inspirerend mozaïek

door Carel de Goeij

Met de publicatie van de Kamper Canon op scherm en papier werd in het voorjaar van 2010 de eerste stap gezet op weg naar... ja, naar wat eigenlijk? Meer lokaal historisch bewustzijn? Ruimere verspreiding van de geschiedenis van de IJsseldelta? Een stevige infrastructuur voor de overdracht van kennis over het verleden van stad en ommeland? Allemaal waar - de canon is een solide leidsman voor iedereen die zich wil verdiepen in de lokale en regionale geschiedenis en een bruisende bron voor spannende opdrachten en werkvormen in de klas.

Maar de canon - en hier is Kampen uniek in - vormde ook de opmaat naar en inspiratiebron voor een kunstwerk op het Van Heutszplein, waarvoor de gemeente Kampen, het waterschap Groot Salland en de provincie elk een

13 oktober 2011: onthulling van het kunstwerk van Barbara Broekman aan het Van Heutszplein door de heer Hans de Jong, waarnemend dijkgraaf van het Waterschap Groot Salland. Foto Freddy Schinkel.

halve ton gelapt hadden. Een kunstwerk dat uitdrukking zou moeten geven aan de geschiedenis van Kampen en de IJsseldelta. Tja, wat kun je daar als beeldend kunstenaar mee? Kies je voor een illustratieve uitbeelding van de geschiedenis of ga je voor één krachtig beeld? Uiteindelijk reageerden 59 beeldend kunstenaars op de advertentie die het bestuur van de stichting Kamper Canon plaatste en werden er vijf uitgenodigd in het Frans Walkate Archief om hun ontwerp te presenteren en toe te lichten.

Uiteindelijk won Barbara Broekman uit Amsterdam de opdracht met haar voorstel voor een mozaïek op de twee 'rondelen' in de waterkerende muur op het plein. Zij koos voor een illustratief en kleurrijk kunstwerk waarin de vijftig 'vensters' van de Kamper canon gestileerd vermengd zijn met een sprankelend kleurenpalet. Dit voor wat betreft de binnenkant van de rondelen; de buitenkant is een spannend en qua kleur meer gedekt mozaïek dat verwijst naar wind en woest wervelend IJsselwater.

Detail kunstwerk
van Barbara Broekman.
Foto Jan Visser.

Het kunstwerk - in oktober vorig jaar geopend door initiatiefnemer Cor Adema en stichtingsvoorzitter Jan Visser - is echte kijk-kunst. Hoe langer je je ogen laat dwalen over het mozaïek, des te meer zie je: 'Hé, is dat geen monnik? En dat - zou dat de kogge zijn? Kijk eens - Klaas Schilder en Ida Gerhardt...'

En zo komt het kunstwerk los van de muur en ontstaan er in het hoofd en de conversatie van de toeschouwers gedachten, herinneringen en verhalen. De in het kunstwerk afgebeelde 'vensters' openen zich op een landschap waarin - met herinneringen en verhalen - de geschiedenis van stad en ommeland weer tot leven komt. De dankzij de plaatselijke afdeling van de Lions Club Nederland geplaatste informatieborden helpen daarbij, maar het kan nog beter. Wat zou het mooi zijn als er een boekje komt, waarin het kunstwerk, de 'vermozaïekte' afbeeldingen, de oorspronkelijke afbeeldingen en een korte versie van de canonteksten met elkaar verbonden worden. Een dergelijk boekje zou het bekijken van het kunstwerk - voor Kampenaren, toeristen én voor leerlingen van basisscholen en middelbaar onderwijs - een ideaal hulpmiddel zijn om het kunstwerk écht tot zijn recht te laten komen. Dan gaan de vensters echt open.